

[Engell]

betydeligt selvstændigt ansvar, og det vil vi gerne fremhæve.

Et andet spørgsmål, som der efter konservativ opfattelse kan være grund til at benytte denne lejlighed til at se nærmere på, er hele den offentlige ejendomsvurdering. Er den offentlige vurdering god nok? Som bekendt har de offentlige vurderinger ofte været genstand for kritik, og det er en kritik, som langt fra i alle tilfælde har kunnet tilbagevises. Efter vores opfattelse bør den offentlige vurdering være så præcis og så lodig som overhovedet muligt. Den er imervæk ganske afgørende i mange sammenhænge, og derfor finder vi i den konservative gruppe, at man meget vel kan benytte denne anledning til også at se nærmere på dette spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Mejdahl (V):

I bemærkningerne til lovforslaget anfører forslagsstillerne, at realkreditinstitutterne er blevet til en inflationsmaskine på grund af nogle for høje værdiansættelser af hoteller, kontorer og forretningsejendomme, fordi der kæmpes om markedsandele. Det anføres også, at det har butiksdød og skævvridning af butiksstrukturen til følge. Derfor foreslår forslagsstillerne, at de pågældende ejendommers værdi ikke kan fastsættes højere end den senest ansatte ejendomsværdi med tillæg af værdien af eventuelle investeringer.

Vi har jo her i Tinget den 20. januar i år, diskuteret disse ting i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 178 om midlertidigt huslejestop, et forslag, som der var bred tilslutning til. Endvidere har vi jo sidst ændret loven den 17. december 1987 ved tredje behandling af lovforslag nr. L 38.

Jeg skal ikke afvise, at der skal foretages nogle justeringer, men jeg skal på Venstres vegne afvise lovforslaget, som det foreligger, ikke mindst med henvisning til boligministerens oplysning om, at boligministeren i forståelse med realkreditinstitutterne har nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, som har til opgave at se på netop dette spørgsmål.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo et rigtig dårligt tegn, at et forslag som dette er nødvendigt, og at en diskussion om realkreditens adfærd er nødvendig. Det er det, fordi så stor en del af vores kreditgivning

herhjemme har bygget på realkredit, og fordi vi har givet realkrediten en meget selvstændig funktion og mulighed for at agere på kreditmarkedet.

Jeg vil godt starte med at sige, at vi fra radikal side har betydelig sympati for intentionerne i lovforslaget, fordi vi klart må erkende, at realkrediten er gået for langt, at den ikke har vist det nødvendige samfundsøkonomiske hensyn. Det kan ikke være rimeligt, at en institution som realkrediten, der har fået monopollignende tilstande, kan tiltage sig en kreditgivningsfunktion, som klart skader både økonomiske og planlægningsmæssige sider af vores samfund.

Jeg mener, at man i den seneste tid har kunnet se eksempler på, at kampen om realkreditinstitutionernes markedsandele har antaget en form, som er klart utilfredsstillende set fra samfundets synspunkt. Derfor er det oplagt, at der skal ske nogle stramninger, men de skal selvfølgelig primært ske på en sådan måde, at vi ikke ødelægger et system, der også ud fra et samfundsmæssigt synspunkt har nogle fordele.

Derfor er det et radikalt ønske, at det udvalg, som boligministeren har nedsat, og som jo er hurtigtarbejdende, nu også hurtigt kommer frem med nogle resultater, og det vil sige, at realkrediten så at sige vil øve selvjustits. Det må være den bedste løsning, hvis man på den ene side vil sikre, at vi får ryddet de skavanker af vejen, som måtte kunne konstateres, og på den anden side vil holde fast i et system, som vi igennem årtier har haft stor glæde af.

Men jeg vil godt føje til, at hvis det viser sig, at dette udvalg rent faktisk ikke kommer frem med resultater, er vi også fra radikal side parate til at overveje lovgivning på området og finde den rigtige form.

Når jeg føjer dette med den rigtige form til, så hænger det sammen med, at jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt forslagsstillerne her har ramt præcist. Det er måske lidt for nemt at lægge sig fast på blot den vurdering, som er givet, og det er specielt for nemt, når det drejer sig om erhvervsejendomme. Erhvervsejendomsvurdering er meget afhængig af, hvilken anvendelse der er tale om, og det vil reelt sige, at hvis anvendelsen skifter, kan den vurdering, der blev foretaget sidste år, vise sig at være urealistisk og måske oven i købet urealistisk høj.